

РЕШЕНИЕ

№ 6293

гр. София, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4559** по описа за **2022** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Старком Холдинг“ АД, против РЕШЕНИЕ №1364 от 18.04.2022г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 23-ти състав по НАХД № 16763/2021 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-837/08.11.2021г. издадено от Заместник-председателя на Комисия за финансов надзор /КФН/, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на жалбоподателя „Старком холдинг“ АД на осн. чл.221, ал.8, т.7 от ЗППЦК е наложена имуществена санкция в размер 10 000 лева за нарушение на чл.221, ал.6 вр. чл.212а, ал.1, т.2, вр. чл. 100н, ал. 2 вр. ал.5, вр. ал.4 вр. чл. 100т, ал. 1, изр. първо, предложение първо, вр. с ал.4 от ЗППЦК.

Решението се обжалва, като незаконосъобразно, постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. При условията на евентуалност иска прилагане на чл. 28 ЗАНН. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да отмени издаденото наказателно постановление.

Ответникът – Комисия за финансов надзор, чрез представляващ пълномощник

оспорва касационната жалба. Искането е да бъде отхвърлена жалбата, а решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като отправя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, в случай, че касаторът претендира разноски над установените в Наредба №1/2004г.

Представител на СГП предлага да се отмени решението на СРС.

XX касационен състав на АССГ, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че с Решение №326-Е от 25.05.2021г. на заместник председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ спрямо „Старком холдинг“ АД била приложена принудителна административна мярка /ПАМ/ на осн. чл.212а, ал.1,т.2 от ЗППЦК, съгласно която дружеството било задължено в срок от 5 работни дни от получаване на решението за прилагане на ПАМ да представи на КФН чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път годишен консолидиран финансов отчет за дейността на дружеството за 2020 г. по чл.100н, ал.2 от ЗППЦК със съдържание по чл.100н, ал.5 от ЗППЦК. Придружителното писмо и решението били изпратени на обявения в комисията адрес за кореспонденция на „Старком холдинг“ АД, получени на 28.05.2021г. В дадения срок жалбоподателят не е представил посредством единната система за предоставяне на информация по електронен път годишен консолидиран финансов отчет за дейността на дружеството за 2020г. На дружеството била връчена покана изх.№РГ-05-1549-15 от 11.06.21г. за съставяне, подписване и връчване на АУАН. От страна на административнонаказващия орган е съставен АУАН №Р-06-540 от 14.06.2021г. за извършено на 05.06.2021г. в [населено място] нарушение на чл.221, ал.6 във връзка с чл.212а, ал.1, т.2, чл.100н, ал.2, вр. ал.5, вр. ал.4, вр. чл.100т, ал.1, изр. първо, предложение първо и ал.4 от ЗППЦК. Въз основа на съставения АУАН е издадено и обжалваното НП №Р-10-838/08.11.2021г., с което на жалбоподателя на основание чл.27, чл.53 и чл.83 от ЗАНН, чл.15, ал.1, т.7 от ЗКФН и чл.222, ал.1, предложение второ от ЗППЦК е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 10 000лв. за несъобразяване с приложена принудителна административна мярка по чл.212а, ал.1, т.2 от ЗППЦК, обявено за административно нарушение с чл.221, ал.6 от с.з.

От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващия орган, правилно е приложил закона, поради което е потвърдил обжалваното НП в цялост.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Първоинстанционният съд е потвърдил издаденото наказателно постановление, като е приел, че извършеното не попада в хипотезата на чл. 28 от ЗАНН. Приел е, че издаденото в този вид наказателно постановление е правилно и законосъобразно и

като такова следва да бъде потвърдено.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивния съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Направените от въззивния съд изводи се споделят изцяло от настоящия касационен състав. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в него, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал никакви други доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените изводи.

Правилно е описано, че "Старком холдинг" АД е дружество, вписано под №РГ-05-1549 в регистъра на публичните дружества и другите емитенти на ени книга, воден от КФН и като такъв се явява адресат на разпоредбите на ЗППЦК. Съгласно нормата на чл.221, ал.6 от ЗМИП в случай на несъобразяване с приложена принудителна административна мярка по чл. 212, ал. 1, т. 1, 2, 4, 6 и 8 и чл. 212а, ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 2 и 3, чл. 212а¹ и чл. 212а², извършителите и допустителите се наказват с глоба в размер от 5000 до 20 000 лв., а при повторно нарушение - от 10 000 до 50 000 лв. Размерът на имуществената санкция за юридически лица е предвиден в чл.221, ал.8, т.7 от ЗППЦК.

Изпълнителното деяние включва следния фактически състав: Приложена е била ПАМ с Решение № 326-Е от 25.05.2021г. на зам.-Председателя на КФН, ръководещ управление Надзор на инвестиционната дейност. ПАМ е по чл.212а, ал.1, т.2 от ЗППЦК, тъй като с нея касаторът е бил задължен да предприеме конкретни мерки – в случая в срок от пет работни дни от получаване на решението да представи в КФН чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път, изградена и поддържана от КФН – е-Р. годишен консолидиран финансов отчет за дейността за 2020г. по чл.100н, ал.2 със съдържание по чл.100н, ал.5 от ЗППЦК. Налице е несъобразяване с наложената ПАМ, като безспорно е доказано, че същата не е изпълнена в определения за това срок /Решението е получено на 28.05.2021г., даденият срок е изтекъл на 04.06.2021г./ Безспорно е установено от приложената по делото разпечатка от електронната система на КФН, че дължимият отчет е бил публикуван на 18.06.2021г., след определения срок за изпълнение.

Съдът намира, че не следва да обсъжда законосъобразността на наложената ПАМ, тъй като същата не е обжалвана и редът за нейното оспорване е по АПК пред съответния административен съд. По делото са представени доказателства за надлежното връчване на ПАМ с приложена обратна разписка, като не се спори, че мярката не е била изпълнена в срок.

Неправилно е становището на касатора, че за едно и също нарушение е бил санкциониран два пъти. В процесния случай въззивният съд е потвърдил Наказателно постановление, с което на касатора е наложена имуществена санкция за нарушение по чл.221, ал.6 вр. чл.212а, ал.1, т.2 вр. чл.100н, ал.2 вр. ал.5 вр. ал.4 вр. чл.100т, ал.1, изр. първо, предл. първо вр. ал.4 от ЗППЦК. Следователно установеното нарушение е несъобразяване с ПАМ по чл.212, ал.1, т.2 от ЗППЦК да предостави на КФН в срок до 04.0.2021г. годишен консолидиран финансов отчет за дейността за 2020г.

Нормата на чл.100т, ал.1 от ЗППЦК вменява задължение на емитента да разкрива публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ както на комисията, така и на обществеността. Касае се за две отделни административни нарушения, неизпълнението на които представлява извършване на две отделни административни нарушения и води съответно до издаване на отделни решения за прилагане на принудителна административна мярка. Предвид изложеното съдът не възприема становището, че за едно и също нарушение „Старком холдинг“ АД е било санкционирано два пъти.

Съдът не споделя становището на касатора, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при посочване мястото на извършване на нарушението – нарушение по чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, тъй като неправилно административнонаказващият орган е посочил мястото на извършване на нарушението в [населено място], при положение, че седалището на касатора е [населено място] е неоснователен, тъй като мястото на извършване на нарушението е правилно определено като мястото, където се дължи изпълнението по седалището на КФН. Естеството на задължението – да представи на КФН чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път ГКФО за дейността на дружеството за 2020г. предполага изпълнение там, където се изисква активна форма на поведение от страна на субекта. Т.е. изпълнението му се дължи по седалището на КФН.

По делото липсват каквито и да било доказателства, компрометиращи установените в акта и наказателното постановление обстоятелства от фактическа страна. Ето защо настоящата касационна инстанция намира, че при съставяне на акта и издаване на наказателното постановление не са допуснати процесуални нарушения, такива не са допуснати и от първата съдебна инстанция при постановяване на нейното решение. Съответствието между приетото от съда и установеното от доказателствата, както и между приетото от съда и направените от него изводи, води до обосноваване на постановеното решение.

Колкото до размера на наложената имуществена санкция, съдът намира, че същият е в законоустановения минимум за юридически лица, а именно 10 000 лева. В разпоредбата на чл. 221, ал.8, т.7 от ЗППЦК законодателят предвижда за установено административно нарушение на чл.221, ал.6 от ЗППЦК за юридическо лице налагане на административно наказание имуществена санкция в размер от 10 000 до 50 000лв., а при повторно нарушение - от 20 000 до 100 000 лв., следователно същата се явява правилно определена.

В хода на съдебното производство не са установени смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосновават по-ниска степен на обществена опасност на процесното деяние, в сравнение с други такива от този вид.

Всичко това, както и особената важност на засегнатите обществени отношения, мотивират съдебния състав да сподели становището, че случаят не следва да бъде квалифициран като маловажен, по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

С оглед на гореизложеното, настоящият касационен състав приема, че районният съд е постановил правилно съдебното решение, същото съответства на материалния закон. Поради което, като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора касатор следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция.

По изложените съображения, Административен Съд С.-град, ХХ Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение №1364 от 18.04.2022г., постановено по н.а.х. дело № 16763/2021 г. на Софийски районен съд, НО, 23-ти състав.

ОСЪЖДА „Старком холдинг“ АД ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.

Председател:

2.

Членове: 1.